FORMAREA ŞI PROMOVAREA UNOR JUCĂTORI DE VALOARE, NECESITĂŢI DE PRIM ORDIN

Realizarea în condiţii optime a obiectivelor fotbalului necesită, cu fiecare an, eforturi tot mai mari din partea factorilor cu atribuţii — mai mari sau mai mici — în acest sport cu o arie atît de vastă, cu atît de mulţi simpatizanţi. Împlinirea acestor obiective se află într-o foarte strînsă corelaţie cu realităţile interne ale soccerului nostru şi în primul rînd, cu cele ale campionatului divizionar A, campionat desfăşurat la un nivel necorespunzător dintr-un foarte mare număr de motive. Printre cele mai importante se numără şi fondul scăzut de jucători de valoare.

O problemă mereu actuală, nu uşor de rezolvat, cu numeroase implicaţii în întregul sistem competiţional divizionar. Pornind de la acest adevăr, vom încerca să dezbatem, în rîndurile de faţă, cîteva dintre aspectele mai importante legate de FORMAREA şi PROMOVAREA în eşaloanele superioare a unor elemente capabile să facă faţă cerinţelor jocului modern, să contribuie la ridicarea, pe o nouă treaptă a acestui sport, considerat ca menţinîndu-se la un nivel nesatisfăcător, cum s-a subliniat şi în Mesajul adresat mişcării sportive de către secretarul general al partidului nostru.

Aşadar, despre PERSPECTIVĂ, despre MÎINE, despre VIITORUL fotbalului românesc.

Moment de mare tensiune la poarta juniorilor timişoreni (fază din finala campionatului republican al juniorilor şi şcolarilor, Rapid — C.F.R. Timişoara)
Foto: Ion MIHĂICĂ

CENTRELE DE COPII ŞI JUNIORI

LA ORA STARTULUI ÎN CURSA PENTRU CALITATE

● Carenţe numeroase pe filiera procesului de pregătire

Cele 18 divizionare A au rulat în campionatul 1974/75 un număr total de 426 jucători. 146 dintre aceştia au efectuat — la începutul activităţii lor în fotbal — cel puţin un an de pregătire în centrele de copii şi juniori înfiinţate şi finanţate de F.R.F. în ultimul deceniu. Dacă adăugăm şi pe cei 35 nou veniţi (Rapid, Sport Club Bacău şi F. C. Bihor) ajungem la 181, cifră care reprezintă aproape jumătate din fondul de jucători al primului nostru eşalon. Aşa stînd lucrurile, se poate spune că, din punct de vedere al **CANTITĂŢII**, rezultatul unor frumoase investiţii materiale, făcute de forul nostru de specialitate, este mulţumitor. În realitate, însă, numărul jucătorilor din prima divizie care pot fi consideraţi cu adevărat produse ale centrelor de copii şi juniori — cu cel puţin trei ani de pregătire în aceste unităţi — este mult mai mic, în jur de 110. Dar chiar şi aşa numărul poate fi considerat satisfăcător, ţinînd cont de faptul că doar 17 din cele 48 de centre au avut posibilitatea, în timp, să realizeze cicluri complete de pregătire pe toate treptele vîrstei între 10 şi 18 ani. Din tabelul alăturat se pot distinge situaţiile clare ale realizărilor principalelor centre, fiecare în parte putînd fi analizat în fel şi chip.

Dar, dacă — repetăm — cantitativ rezultatul pare satisfăcător. CALITATIV el este foarte departe de ceea ce s-a sperat atunci cînd s-au pus bazele acestor pepiniere, faţă de ceea ce se pretinde în prezent de la ele. Este foarte adevărat, în ultimii 10 ani Rapid l-a format şi promovat pe Dumitru, Steaua pe Iordănescu, Universitatea Craiova pe Balaci, F. C. Bihor pe Kun şi Sătmăreanu II, Progresul Bucureşti pe Dudu Georgescu şi Beldeanu, Metalul pe G. Sandu, A. S. A. Tg. Mureş pe Bölöni şi Hajnal. **Dar cîţi astfel de jucători există în fotbalul nostru? Cîţi din cei 181 sau 110 pot fi comparaţi cu cei pe care i-am enumerat? Extrem de puţini. Majoritatea formează un pluton al mediocrităţii şi datorită unei astfel de mediocrităţi fotbalul continuă să se menţină la un nivel nesatisfăcător.**

Calitativ, producţia centrelor este nesatisfăcătoare. Cauzele sînt cunoscute: ● **neefectuarea unei selecţii riguroase, pe baza unor parametri ştiinţifici; ● deficienţe serioase pe filiera procesului de instruire, principala constituind-o nediferenţierea pregătirii conform grupei de vîrstă, conform unor indici morfofiziologici exacţi; ● lipsa de fermitate şi continuitate în folosirea unor metode specifice de către fiecare antrenor; ● slabă preocupare pentru o individualizare timpurie; ● insuficienta dotare materială a unei părţi din centre,** deşi în acest an, ca şi în precedenţii s-au făcut unele eforturi pentru buna desfăşurare a activităţii acestora.

În procesul complex al formării unor jucători de valoare, factorul primordial îl reprezintă **ANTRENORUL.** Antrenorul bine pregătit. Antrenorul pasionat pentru o asemenea activitate. Antrenorul dispus să sacrifice din timpul său pentru a rămîne două-trei ore în plus la dispoziţia copilului care astăzi poate avea mai mult timp liber, comparativ cu mîine, sau faţă de săptămîna trecută. Antrenorul efectuează selecţia. Şi tot el conduce copilul printre „cataractele“ procesului de pregătire pînă în pragul maturităţii. **A. Sepci, I. Mihăilescu, N. Gorgorin, L. Ianovschi, I. Kluge, Petre Mihai, C. Socec, Cl. Iordănescu, Fr. Fabian, N. Opriş, Gh. Dumitrescu, Ar. Kiss** sînt cîţiva dintre cei care au îndrăgit o astfel de muncă deloc simplă, deloc uşoară. Dar...

...Din cei 106 tehnicieni — cu normă întreagă — ai centrelor (1 ianuarie 1975), 13 au întors, momentan, spatele unei astfel de munci! 13 pe parcursul a 6 luni! O exemplificare în plus a faimosului „du-te-vino“ care dăinuie de ani de zile la acest nivel al fotbalului, cu repercusiuni dintre cele mai grave asupra pregătirii tinerilor jucători. Cu alte cuvinte, asupra calităţii despre care se discută acum ca fiind imperativul la ordinea zilei, obiectivul primordial al tuturor pepinierelor fotbalului.

Obiectiv care nu poate fi realizat însă cu fluctuaţii de antrenori, cu o pregătire superficială a jucătorilor, fără un control permanent, fără un ajutor mai mare şi din partea cluburilor, în perimetrul cărora funcţionează aceste 48 de centre chemate să contribuie substanţial la formarea unui fond corespunzător de jucători capabili să facă faţă cerinţelor actuale ale fotbalului de performanţă.

Laurenţiu DUMITRESCU

FLOREA TĂNĂSESCU (secretar general al F.R.F.): **„Vom face tot posibilul pentru a consolida centrele de copii şi juniori, pentru a le crea condiţii optime de activitate. În acelaşi timp, însă, F.R.F. este ferm decisă să solicite acestora REZULTATE CORESPUNZĂTOARE. În primăvară au fost trimise centrelor instrucţiuni şi norme pentru verificarea întregului fond de jucători. Acţiunea se va termina la 1 septembrie. Jucătorii care nu vor trece normele, vor fi înlăturaţi. Odată cu aceasta se va verifica şi capacitatea tehnicienilor care conduc centrele. De asemenea, s-a hotărît întărirea controlului făcut la aceste pepiniere, pentru ca ele să devină cu adevărat ceea ce şi-au propus să fie: izvoare de talente, de jucători de valoare“.**

CENTRE ÎNFIINŢATE ÎN 1965:

Steaua şi Steaua „23 August“: 20 jucători promovaţi, Dinamo: 9, Progresul Bucureşti: 9, Rapid: 15, U.T.A.: 7, Petrolul Ploieşti: 8, F.C. Constanţa: 3, „U“ Cluj-Napoca: 18, F.C. Bihor: 10, Politehnica Iaşi: 10, Steagul roşu Braşov: 7.

CENTRE ÎNFIINŢATE ÎN 1968:

Universitatea Craiova: 13, S.C. Bacău: 10, A.S.A. Tg. Mureş: 7, F.C. Argeş: 11, F. C. M. Galaţi: 2.

CENTRE ÎNFIINŢATE ÎN 1969:

Minerul Baia Mare: 2, F.C.M. Reşiţa: 4, Mureşul Deva: 1, Politehnica Timişoara: 3, Metalul Drobeta Tr. Severin: 2, C.S. Tîrgovişte: 2.

CENTRE ÎNFIINŢATE ÎN 1971 ŞI 1972:

Gloria Buzău: 1, Olimpia Satu Mare: 4, Sportul studenţesc: 1, Metalul Bucureşti: 2.

● Subliniem, este vorba de jucători care au evoluat anul trecut în Divizia A — inclusiv la cele trei nou promovate — şi care au efectuat cel puţin un an de pregătire în centrele de copii şi juniori.

SPAŢIU, TIMP, CLIMAT EDUCATIV:

INFLUENŢE DETERMINANTE

Primordială în formarea jucătorului de fotbal este instruirea specifică. Factori secundari însă, care influenţează direct procesul de pregătire în sine, operează permanent, în interconditionarea lor obiectivă. Ne gîndim la SPAŢIUL, *la* TIMPUL *şi la climatul* EDUCATIV *al jucătorilor fragezi.*

Se ştie că fotbalul romantic a primit lovituri nu numai în latura sa de concepţie. Progresiv au dispărut, în eforturile edilitare ale societăţii, locurile virane pe care altădată şi-au făcut ucenicia generaţii întregi de fotbalişti. Fotbalul juvenil a fost canalizat, cu precădere, spre centre de copii şi juniori, spre şcoli de specialitate. Numărul terenurilor puse la dispoziţia acestora reprezintă, după părerea noastră, limita de jos acceptabilă, deşi federaţia alocă anual un milion de lei pentru amenajarea şi consolidarea lor materială. Pornindu-se de la această realitate, acumulările sînt posibile printr-o judicioasă gospodărire, prin amenajări simple cu caracter voluntar. *Dar fondul iniţial suferă, se pare, un proces lent de ştirbire. De multe ori defecţiuni de organizare pot fi nefaste în acest domeniu. Ne vom mărgini la exemplul Rapidului, la care s-a dezafectat unicul teren de zgură de care dispunea şi la centrul Steaua „23 August“, unde „dualitatea“. I.E.A.B.S. (proprietarul) — „centru“, a impus situaţia ca 400 de copii să se antreneze pe un singur teren, într-un spaţiu altminteri suficient, complex.*

Timpul liber suferă şi el mutaţii sensibile. Schimbările din mentalitatea părinţilor, o conlucrare viabilă pe traseul antrenor-şcoală-familie, sînt singurele mijloace în stare să reglementeze această problemă spinoasă.

În fine, dar nu în... ultimul rînd educaţia cu influenţele ei multiple, determinante. Este un teren, pe alocuri, minat şi ne întrebăm cine-l poate curăţi rapid? Antrenorii înşişi, desigur, fotbaliştii-idoli de la echipele-mamă, o responsabilă programare a meciurilor de juniori, deocamdată desfăşurate în anonimat, la ore nepotrivite, în faţa tribunelor goale, fără efectele psihologice binevenite impuse de mulţimea spectatorilor, fără cenzura din atitudine cerută tot de un public compact. În scriptele F.R.F., măsurile disciplinare la nivelul campionatului republican al juniorilor şi şcolarilor vorbesc de o atmosferă nepropice. **În ultima ediţie s-au dictat 377 de etape suspendare! Cu alte cuvinte, fiecare sfîrşit de săptămînă s-a soldat cu 14 etape interdicţie de joc! În general, este greu de pronosticat exact valoarea înaltă a schimbului de mîine. Ne trebuie însă certitudinea unei cote etice reprezentative.**

Ion CUPEN

EŞALONUL ŞCOLAR SPRE O REALĂ EFICIENŢĂ

Un inventar al fotbalului în reţeaua unităţilor şcolare ne convinge de popularitatea acestui sport în rîndurile elevilor. Îndrăznim să afirmăm că în ultimii ani fotbalul şcolar a făcut paşi promiţători, a început să se „mişte“, să-şi caute o matcă a lui, o anume organizare, care să-i permită ridicarea gradului de eficienţă în producţia generală de jucători. Argumente: în prezent fiinţează, **în perimetrul şcolar, un număr de 46 unităţi fotbalistice repartizate teritorial în 25 de judeţe şi în municipiul Bucureşti. În aceste nuclee activează 270 de grupe cu un total de aproximativ 6 000 de elevi. Adăugind şi Liceul din Bacău, ca unitate independentă, cu 8 clase avînd un număr de 212 elevi, liceu care are în dotare un teren gazonat, unul cu zgură şi o sală de gimnastică, avem imaginea de ansamblu a unor certe posibilităţi ca în viitorul apropiat şcoala să devină un adevărat filon de cadre pentru fotbal.**

Fără discuţie că în acest cadru organizatoric, peste care au trecut cîţiva ani, există destule căutări şi frămîntări în dorinţa de a-l perfecţiona continuu. Unităţile sportive şcolare, mai exact spus, cadrele de specialitate care activează în aceste nuclee fotbalistice, se confruntă cu unele neajunsuri sau imperfecţiuni, fapt care îşi pune pregnant amprenta pe calitatea (mai ales) şi cantitatea producţiei de jucători.

Cu intenţia de a cunoaşte mai bine realităţile fotbalului şcolar am realizat un sondaj de opinii în rîndurile unor profesori de specialitate, prezenţi cu cîtva timp în urmă la consfătuirea de la Snagov, unde s-au dezbătut problemele fotbalului din reţeaua unităţilor sportive şcolare. Cei investigaţi ne-au dezvăluit o multitudine de probleme pe care încercăm să le reproducem succint în rîndurile ce urmează:

ANDREI MERCEA — Şcoala sportivă Gloria Arad: ● Din concurenţa: centre de juniori şi copii de pe lîngă echipele divizionare — şcoli sportive, noi sîntem cei mai dezavantajaţi. Mirajul U.T.A. e mare, fenomen explicabil. După ce ea culege pe cei mai talentaţi, noi încercăm să lucrăm cu ceea ce mai rămîne. În ultima vreme am găsit o soluţie de împăcare. Fiecare selecţionăm din perimetrul în care ne aflăm. Cînd apare un element foarte dotat, de la bun început îl cedăm pentru că ştim că la U.T.A. perspectivele sînt altele ● Orele de pregătire stabilite în programa şcolară sînt suficiente, dar consider că ele nu sînt judicios folosite. ● Nu peste tot lucrează cei mai buni antrenori şi profesori, ştiut fiind faptul că cea mai tînără generaţie are nevoie de un model care să execute ireproşabil fiecare procedeu tehnic. Orice deprindere învăţată defectuos este foarte greu de remediat pe parcursul instruirii. ● Este de apreciat că F.R.F. are acum o altă optică faţă de fotbalul şcolar, îl ajută, îl coordonează, într-o relaţie strînsă cu centrele de copii şi juniori, ceea ce va fi un cîştig în viitorul apropiat ● Inspectoratele şcolare ar trebui să ne [illegible] mai intens, pe linia instrucţiunilor elaborate de M.E.I., care prevăd printre altele degrevarea elevilor din clasele de fotbal de alte activităţi extra-şcolare.

VICTOR DINUŢ — Şcoala sportivă nr. 2, Bucureşti: ● În 6 ani de la noi au plecat mulţi jucători de valoare: Tevi, Grosu, Niţu, ca să nu mai amintesc de Lucescu, Mircea Sandu, Marica, Marin Stelian şi Lică. Şi aceasta, în condiţiile cînd cluburi ca Dinamo, Rapid, Steaua anunţau selecţii care au atras ca un magnet pe copiii Capitalei ● Ne confruntăm cu deficienţe care impiedică performanţa sportivă — mă refer la acele trambalări din cursul săptămînii, cînd alergăm după terenuri pentru antrenamente. Azi convoc copiii pe Vulcan, mîine pe nu ştiu ce alt teren liber şi aşa ne pierdem orele de instruire şi, fireşte, şi pe cîte unii dintre copii. ● Noi sîntem, într-un fel, patronaţi de Sportul studenţesc, însă am dori ca acest club să se intereseze şi să ne ajute mai mult în numeroasele probleme care ne frămîntă ● Ne bucură interesul faţă de soarta noastră, manifestat de forul de specialitate în ultima vreme, dar am dori ca el să se materializeze şi printr-o permanentă muncă de îndrumare şi control ● Cred că ar fi foarte bine ca fondurile existente să fie alocate nucleelor care prestează muncă de calitate. Aceasta pentru a consolida temeinic ceea ce există şi nu a întinde formal aria fotbalului.

ZOLTAN TOTH — Şcoala sportivă Baia Mare: ● Programa este îndestulătoare, consider însă că a sosit vremea să folosim o metodică modernă care să ducă la formarea şi ridicarea unor elemente valoroase. Talente există, cel puţin în oraşul nostru ● Sînt adeptul antrenamentului prin joc, mai ales la grupele mici. ● În selecţie observăm, la grupele mici, că... şcoala alergării este deprinsă greşit. La ce-or fi servind oare acele ore de educaţie fizică în care trebuie să se înveţe măcar atîta lucru?

TACHE IONESCU — Şcoala sportivă Călăraşi: ● Şi la noi este întîlnită practica potrivit căreia elevii fotbalişti sînt folosiţi şi în alte activităţi, deşi regulamentul M.E.I. interzice aşa ceva ● Cred că foarte mulţi jucători tineri ajung prea repede în vîrful piramidei competiţionale fără să-şi facă rodajul succesiv în eşaloanele fotbalului. Practica şcolii noastre ne-a arătat că majoritatea elevilor cooptaţi la divizionara B Celuloza — nu există echipă de Divizia C — nu s-au realizat pe deplin ● Deşi în oraş există un complex sportiv bun, organele locale ne interzic accesul, trimiţîndu-ne să ne atrenăm şi chiar să jucăm partidele oficiale pe terenuri total necorespunzătoare.

NICOLAE APOSTOL — Şcoala generală nr. 178, Bucureşti: ● Sînt de părere că numărul de ore săptămînal, atît la grupele mici cît şi la cele mari, trebuie dublat. Numai aşa se pot rezolva optim sarcinile antrenamentului modern ● Există fisuri în selecţie, în instruire care, pe alocuri, se desfăşoară întîmplător şi fără acea pasiune din partea profesorilor şi antrenorilor ● De 5 ani ne zbatem să avem acces pe terenul I.C.S.I.M., aflat la o aruncătură de piatră de unitatea noastră, însă intervenţiile sînt de prisos, în timp ce alte echipe din campionatul municipal şi chiar din sector vin aici ca la ele acasă!

NICOLAE MIHAI — Liceul Mihai Viteazul Bucureşti: ● Anual trecem prin filtrul selecţiei aproximativ 2 000 de copii din reţeaua şcolară a sectorului 3. Trebuie să recunoaştem că am mers, în general, mai mult pe cantitate şi nu pe calitate, în sensul că au fost opriţi şi mulţi elevi lipsiţi de perspectivă ● Nu există o colaborare fructuoasă între şcolile sportive şi centrele de specialitate. O soluţie de înlăturare a paralelismului şi de întîlnire pe acelaşi drum cu interesele generale ale fotbalului ar fi următoarea: **pînă la 15–16 ani, pregătirea să se facă numai în cadrul şcolii şi de către acelaşi profesor, care cunoaşte calităţile şi deficienţele elevilor săi; abia după aceea elevii să fie îndrumaţi către centre, acolo unde, ca juniori, pot să-şi finiseze pregătirea, să participe la competiţiile cu caracter republican, acolo de unde pot face mai uşor saltul spre eşaloanele superioare.**

Anchetă realizată de
Stelian TRANDAFIRESCU
Gheorghe NERTEA

PROMOVAREA ÎN DIVIZIA A:

UN PRIM PAS, NU ŢELUL SUPREM...

Fiecare an îşi are lotul său de promovări. Şi ultimul an competiţional a avut „recolta“ sa, exemplificată de tabelul alăturat, din care am exclus cele trei promovate, întrucît ele trebuiau să aducă în Divizia A un număr însemnat de jucători noi. Ne vom referi numai la promovările... neimpuse, deşi în multe cazuri lansările s-au dovedit simple acte de circumstanţă.

Fireşte, prima întrebare este dacă cele 63 de promovări ale ultimului an s-au făcut în numele valorii şi în interesul fotbalului românesc. Ar fi suficient să ne referim la **Crişan**, care, nu numai că a primit botezul primei divizii, dar a ajuns şi în echipa naţională. Alături de el, îi putem cita pe **Moraru, Radu II, Cîmpeanu, Peniu, Costea, D. Ionescu, Clipa** şi piteşteanul **Dumitrescu.** Toţi, jucători tineri, cu reale calităţi, toţi oameni de la care echipele şi suporterii lor aşteaptă evoluţii superioare. **Sînt exemple în care valoarea jucătorilor respectivi, curajul şi inspiraţia antrenorilor s-au sincronizat fericit într-un „moment al necesităţii“, ceea ce, logic, dorim şi campionatului viitor.** În acelaşi sens, ar trebui să remarcăm şi cîteva înţelepte „pregătiri“ pentru viitoarele lansări, şi ne gîndim în primul rînd la dinamoviştii I. Marin şi Augustin, la craioveanul Cămătaru, toţi trei veritabile promisiuni.

Din nefericire, însă, multe dintre promovări s-au datorat numai şi numai conjuncturii, adică accidentărilor unor titulari, suspendărilor de toate genurile sau lansării formale. Altfel, probabil că piteştenii **Gabrian** şi **Cristian** n-ar fi jucat împreună 23 de minute în prima divizie, arădenii **Butaru** şi **Schneider** n-ar fi fost „actori“ de primă scenă doar cîte o repriză sau jumătate de repriză, ca să ne oprim numai la cîteva din nenumăratele exemple. Dar cel mai trist aspect este lipsa tactului pedagogic în cazul [illegible] elemente crude, cu o psih[illegible] în formare, cu intenţii mari, [illegible] personalitate încă fragilă. Iar pentru aceşti adolescenţi de regulă timizi, o promovare neinspirată, sau renunţarea după numai cîteva minute la investiţia de încredere cu care au fost trataţi poate fi fatală. Şi în această direcţie exemplele sînt nenumărate. Am alege unul, nu la întîmplare, cu o dublă semnificaţie. Tînărul şi talentatul **Boloş** a jucat la debutul său în prima divizie 19 minute. Şi a fost apreciat. Apoi a jucat 20 de minute. Şi iar remarcat. La a treia sa apariţie n-a jucat decît 10 minute. Aceasta se petrecea în tur. Pentru Boloş, produs al clubului Jiul, returul avea să vină cu mari deziluzii, întrucît fusese trimis în Divizia C, la Minerul Lupeni, în locul său fiind încercaţi bucureştenii Schmit şi Popa, fără izbîndă, din moment ce primul a evoluat în şase meciuri, iar celălalt doar în trei. Aceleaşi deziluzii, probabil, şi pentru **Enescu** care, după 78 de minute la Steaua, în etapa de debut a campionatului, a fost cedat formaţiei sibiene Şoimii. Cum regrete trebuie să fi avut şi clujeanul **Căpuşan,** „refuzat“ după 75 de minute din etapa a II-a, sau studenţii bucureşteni **Munteanu** — care în trei prezenţe pe prima scenă n-a reuşit să adune decît 31 de minute şi **Pataki** introdus în teren 23 de minute, sentimental, la Satu Mare, sau craioveanul **Tănase,** lansat doar pentru... 7 minute. Exemplele ar putea continua. **Important este, însă, să privim dincolo de exemple şi să ne întrebăm: din cele 63 de nume noi, cîte oare vor „rezista“? Important este ca debutul în prima divizie — fenomen foarte delicat — să fie considerat de antrenori şi jucători ca un prim pas şi nu ţelul suprem, iar calitatea să primeze în raport cu cantitatea.**

Niciodată nu vor aduce bucurii promovările de dragul promovărilor. Să sperăm că viitorul campionat ne va oferi mult mai multe satisfacţii şi în această direcţie!...

Mircea M. IONESCU

DINAMO 5 (T. Zamfir, I. Marin, Augustin, Vlad şi Marincel)
A.S.A. 2 (Stîngă şi Popa)
„U“ CRAIOVA 3 (Crişan, Cămătaru şi Tănase)
SPORTUL STUDENŢESC 2 (Munteanu şi Pataki)
STEAUA 4 (Moraru, Enescu, Ciobanu şi Stoica).
F. C. M. REŞIŢA 4 (Zimmer, Caraivan, Dianu şi Ologu)
F. C. ARGEŞ 7 (Radu II, Bărbulescu, Dumitrescu, Gabrian, Cristian, Toma şi Radu III).
U.T.A. 6 (Bedea, Profir, Colnic, Iuhasz, Schneider şi Butaru)
F. C. CONSTANŢA 4 (Moldovan, Peniu, Gache şi Petcu)
„POLI“ TIMIŞOARA 1 (Cotec)
„U“ CLUJ-NAPOCA 6 (Vasiliu, Damian, Căpuşan, Cîmpeanu II, Vaczi şi Salomir)
POLITEHNICA IAŞI 8 (Dinu, Vlad, Simionov, Grosaru, Costea, Birta, Manea şi D. Ionescu)
JIUL 4 (Boloş, Popa, Homan şi Schmit)
C.F.R. CLUJ-NAPOCA 3 (M. Pop, Moş şi Bakoş)
STEAGUL ROŞU 4 (Clipa, Nicolaescu, Ţucunel şi Gh. Radu)

CORNEL DRĂGUŞIN (antrenorul reprezentativei de tineret): **„Pentru a analiza bilanţul ultimului campionat trebuie să pornim neapărat de la echipa naţională şi loturile de tineret. Prezenţa lui Crişan în prima reprezentativă a ţării, ca şi faptul că la lotul de tineret s-au găsit înlocuitori pentru cei promovaţi în echipa naţională reprezintă, după părerea mea, argumente favorabile. Pe viitor, consider că lansările de tinere talente trebuie tratate cu multă grijă, din punct de vedere al alegerii momentului optim al promovării, dar şi sub aspectul pregătirii diferenţiate cu noii veniţi care, orice s-ar spune, nu pot urma exact acelaşi program de antrenamente cu cei consacraţi. Sper ca în campionatul care vine, „producţia“ promovărilor să fie superioară sub toate aspectele“.**

UN DEZIDERAT ACTUAL

UN CAMPIONAT REPUBLICAN AL JUNIORILOR, ECHILIBRAT ŞI PUTERNIC

Argumente pentru modificări structurale

„Un campionat de juniori echilibrat, cu echipe puternice, cum există în unele ţări vecine — Bulgaria, de exemplu — este absolut necesar fotbalului nostru. Eu unul nu văd de ce nu am avea o divizie de juniori în locul atît de mult discutatului campionat de tineret-rezerve“ (Leonte Ianovschi — F. C. Argeş);

„Sistemul competiţional actual rezervat copiilor şi juniorilor este depăşit. Campionatul republican nu-i deloc stimulatoriu, cele mai multe meciuri se joacă fără interes, într-un anonimat total“ (Emanoil Gherghel — U.T.A.);

„Subscriu pentru un campionat al juniorilor organizat, dacă nu pe o singură divizie, măcar în 3–4 serii geografice (Mihai Bîrzan — Politehnica Iaşi);

„Un campionat al juniorilor, împărţit în două categorii, cu promovări şi retrogradări, ar fi, cred, eu, o soluţie adecvată, cu efecte dintre cele mai bune“ (Ioan Costea — Rapid).

Declaraţiile de mai sus au mai fost publicate, cu doi ani în urmă. Ele — ne-au mărturisit-o recent autorii lor — rămîn, în continuare, valabile. Adică nu şi-au pierdut deloc actualitatea, o actualitate stringentă faţă de:

1 valoarea necorespunzătoare a campionatului naţional de juniori în formula ultimilor ani, cu 8 serii a cîte 14 echipe; un campionat diluat, doar cu 3–4 formaţii de valoare în fiecare serie, cu un imens cortegiu de deficienţe organizatorice, începînd cu anonimatul în care se desfăşoară şi terminînd cu marele număr de abateri disciplinare, acestea şi ca urmare a unei slabe munci educative cu jucătorii; un campionat căruia nimeni nu-i acordă atenţie, el consumîndu-şi etapele undeva departe, la periferia fotbalului nostru;

2. strădaniile de a forma, an de an, o selecţionată de juniori puternică, aptă să se prezinte cu şanse de izbîndă în confruntările, oficiale sau amicale, internaţionale; cu atît mai mult, cu cît — după ultimele declaraţii ale preşedintelui F.I.F.A. — începînd din 1977 fotbalul va avea şi un campionat mondial al juniorilor.

Formula actuală de desfăşurare a campionatului de tineret-speranţe, cu 10 juniori înscrişi pe foaia de arbitraj, dintre care 6 trebuie să joace, este — orice s-ar spune — un hibrid. Pînă la urmă, considerăm, va trebui să se încline definitiv spre alternativa cu... 15 juniori în deschiderea meciurilor de A sau B, adică spre o divizie de juniori puternică. Două lucruri bune s-ar realiza dintr-o dată. Mai întîi de toate, crearea cadrului organizatoric necesar aducerii în prim-plan a unor elemente foarte tinere, dotate, şi formarea lor în focul şi spiritul unor dispute aprige, echilibrate, desfăşurate în condiţii foarte bune, pe gazonul marilor noastre stadioane după care aceşti tineri de 16–17 ani tînjesc de la primul pas făcut în fotbal. Este vorba, în al doilea rînd, de deblocarea unui număr însemnat de jucători „stocaţi“ de unele cluburi, în timp ce la alte echipe ar putea da un randament corespunzător. Există jucători care evoluează la tineret-speranţe de cînd s-a înfiinţat acest campionat!

Iată cîteva dintre argumentele aduse în sprijinul modificării formulei campionatului, al sistemului competiţional al eşalonului, pornind de la „Cupa speranţelor“, întrecerea puştilor de-o şchioapă, şi încheind cu vîrful piramidei, care trebuie să fie, totuşi, un... vîrf. Dacă vrem să fie piramidă şi nu altceva. **(L. D.)**

GHEORGHE DRAGOMIR (preşedintele Comisiei centrale de juniori): **„Sînt perfect convins de faptul că sistemul competiţional al eşalonului copii-juniori necesită serioase îmbunătăţiri organizatorice. Un puternic campionat al juniorilor, desfăşurat la... lumina zilei, sub ochii tribunelor pline, ar contribui la formarea unor jucători buni, ar avea darul de a-i lansa direct spre eşaloanele superioare, nu pe căi întortochiate şi la voia întîmplării. Comisia de juniori a întocmit, de altfel, un material cu propuneri concrete privind sistemul competiţional al copiilor şi juniorilor, F.R.F. urmînd să decidă“.**

CÎTEVA CONCLUZII

În încheierea acestor rînduri, cîteva concluzii se impun cu deosebire.

— Formarea unor jucători de valoare se constituie într-un obiectiv major al fotbalului, într-o necesitate de prim ordin. Pentru ameliorarea situaţiei, îngrijorătoare, a fondului de valori din fotbal se impun măsuri ferme din partea tuturor factorilor cu răspundere în acest sport, o schimbare a opticii cluburilor şi asociaţiilor faţă de echipele lor de copii şi juniori.

— Pepinierele fotbalului — centrele şi secţiile din unităţile şcolare — trebuie, la rîndul lor, să facă o întorsătură de 180 de grade, să-şi orienteze preocupările spre CALITATEA muncii pe care o desfăşoară. S-au făcut deja primii paşi în această privinţă. În continuare sînt necesare eforturi serioase în vederea stabilităţii corpului de tehnicieni ai eşalonului, în vederea angajării celor mai pricepuţi dintre ei în posturile de conducere a acestor unităţi.

— Efectuarea unei selecţii riguroase şi a unei instruiri corespunzătoare (probleme dezbătute pe larg în consfătuirile din ianuarie şi iunie, de la Snagov) **constituie garanţia viitoarelor „produse“ de calitate. În foarte multe locuri, acestor capitole din cartea formării jucătorilor-performeri nu li se acordă atenţia cuvenită.**

— Promovarea, moment delicat şi dificil în viaţa oricărui jucător, trebuie privită şi tratată cu tot spiritul de răspundere de cei ce se hotărăsc s-o facă.

— Procesul de formare a unui jucător este o parte intrinsecă a procesului mai complex de formare a aceluiaşi tînăr ca om. Şcoala, familia, clubul, echipa au datoria să contribuie mai mult la realizarea unor caractere viguroase, a unor tineri cu principii sănătoase despre muncă, viaţă, întrecerea sportivă. Îmbunătăţiri concrete în acest sens ar putea aduce materializarea propunerii privind efectuarea instruirii pînă la 16 ani numai în şcoli, iar între 17 şi 18 ani numai în centre.

— Sistemul competiţional al eşalonului are nevoie de structurări substanţiale. Un campionat de juniori puternic, bine organizat, bine popularizat, ar oferi — indiscutabil — un cadru corespunzător şi o garanţie necesară lansării unor jucători de valoare.

— În sfîrşit, F.R.F., cu sprijinul M.E.I., trebuie să acorde tot concursul pentru organizarea pe baze noi, eficiente, a pepinierelor din subordine, pentru îmbunătăţirea bazei materiale a acestora, în vederea stimulării acelor unităţi şi tehnicieni care se evidenţiază în formarea unor jucători de valoare; jucători prin care se realizează obiectivele fotbalului nostru. Un control permanent şi eficient este, de asemenea, o necesitate.

Materializînd toate aceste sugestii — sîntem siguri — efectul va fi cel dorit: **un număr sporit de jucători buni promovaţi în eşaloanele divizionare, o creştere reală a fondului valoric de fotbalişti în viitorul apropiat, cerinţe imperioase pentru realizarea marilor performanţe.**

FOTBAL

CERINŢE ALE ETAPEI PRECOMPETIŢIONALE

Au mai rămas, deci, încă trei săptămîni la dispoziţia antrenorilor pînă la începerea unei noi ediţii de campionat. Raportat la multitudinea şi complexitatea problemelor de rezolvat în continuare, timpul acesta poate părea, la prima vedere, insuficient, mai ales dacă ţinem seama şi de faptul că, la marea majoritate a echipelor noastre divizionare, au apărut jucători noi — promovaţi sau prin transfer — a căror posibilă utilizare în formaţiile de bază presupune efortul suplimentar al adaptării şi al încadrării într-un nou angrenaj colectiv. Şi totuşi, cele trei săptămîni ale etapei precompetiţionale se pot dovedi suficiente obţinerii unor importante cîştiguri pe planul instruirii, la nivelul de exprimare a unei echipe... Dar există mai multe condiţii pentru aceasta:

a) dacă programul de pregătire, axat în principal pe susţinerea unor jocuri cu caracter de verificare şi omogenizare, nu va omite ideea îmbunătăţirii continue a pregătirii fizice şi, bineînţeles, mijloacele de realizare a acesteia, accentul căzînd pe perfecţionarea rezistenţei la acţiunile în viteză, astfel ca numărul lor în $^3/_4$ şi în 4/1 să sporească, comparativ cu perioada corespunzătoare a anului trecut;

b) dacă se va ţine seama — în condiţiile dificultăţilor pe care le creează căldura şi, pe alocuri, uzura necompensată a campionatului trecut — de o bună dozare a efortului, de aplicarea în practica antrenamentelor a unui raport optim între volumul şi intensitatea solicitărilor, pentru a se permite creşterea capacităţii de efort fără a fi prejudiciat randamentul normal tehnico-tactic;

c) dacă, în ce priveşte jocurile de verificare, stabilirea unei anumite frecvenţe şi eşalonarea acestora în timp se va face cu mult discernămînt pentru a favoriza apariţia timpurie a formei sportive (îndeosebi la echipele angajate în competiţiile europene) precum şi integrarea cît mai deplină a jucătorilor noi în „11“-le de bază;

d) dacă programul de instruire şi educaţie răspunde, prin conţinutul şi varietatea sa, necesităţii de stimulare a randamentului individual şi colectiv al jucătorilor şi al echipei;

e) dacă întreg efectivul fiecărei formaţii divizionare se angajează cu toată convingerea şi pasiunea pentru respectarea planului de antrenament, a regimului de viaţă impus de performanţă şi dincolo de limitele terenului de fotbal.

La începutul săptămînii viitoare, marţi 29 iulie, marea majoritate a jucătorilor divizionari A vor fi supuşi primului examen obligatoriu precompetiţional, prevăzut de normativele în vigoare ale F.R.F.: **testul de rezistenţă de 12 minute cu parcurgerea unei distanţe minime de 3 200 m.** Va fi un bun prilej de verificare a stadiului actual de pregătire, pe plan fizic, care va permite fără îndoială antrenorilor şi preţioase observaţii cu privire la ceea ce mai trebuie făcut, pentru ca la 17 august toate echipele să fie, realmente, gata de start.

Mihai IONESCU

DINAMO PREGĂTEŞTE CU FEBRILITATE

(Urmare din pag. 1)

Bucureşti, urmînd ca miercuri să plece din nou, de astă dată în Olanda, unde vor lua parte la un turneu internaţional, la care va fi prezentă şi o altă echipă românească, U.T.A. Reîntoarcerea în ţară este prevăzută pentru 3 august. În săptămîna care precede participarea la tradiţionala „Cupă a municipiului Bucureşti“ (9–10 august) vor avea loc antrenamente intense, în cursul cărora accentul se va pune pe creşterea vitezei. În sfîrşit, la mijlocul săptămînii dinaintea începerii campionatului, dinamoviştii bucureşteni vor susţine, probabil, un joc amical la Craiova, cu Universitatea.

În programul echipei figurează, de asemenea, în plus faţă de partidele de campionat, de cele din C.C.E. şi ale reprezentativei naţionale (căreia Dinamo îi furnizează numeroşi componenţi) participarea la puternicul turneu de la Palma de Majorca (între 19–26 august), unde va întîlni (printr-o coincidenţă) pe valoroasa ei adversară din „Cupa campionilor europeni“, Real Madrid.

Discutînd la antrenamentul de ieri cu cîştigătorul „Ghetei de aur“, **Dudu Georgescu** (pe care îl mai supără încă glezna în urma accidentării din meciul cu Scoţia), acesta a sintetizat gîndurile tuturor coechipierilor săi pentru apropiatul sezon în cîteva cuvinte: **„Ne aşteaptă o toamnă foarte grea, atît la echipa de club, cît şi — pentru noi, cei din lotul naţional — la echipa reprezentativă. Sîntem, însă, convinşi că îi vom face faţă cu bine şi că nu ne vom dezamăgi suporterii“.** Referitor la propriile sale aspiraţii individuale, valorosul nostru golgeter ne-a mărturisit: **„Sper ca în toamnă să joc la fel de bine, şi chiar mai bine decît în trecutul sezon, pentru a cîştiga şi titlul de cel mai bun fotbalist al anului, titlu pe care mi-l doresc foarte mult. În acest fel, anul 1975 — care şi în prima sa parte a fost pentru mine deosebit de fructuos — va fi cel mai plin din cariera mea de pînă acum“.**

Nu rămîne decît să-i urăm lui Dudu Georgescu să-şi îndeplinească aspiraţiile, iar echipei sale — campioana ţării — să aibă un sezon la înălţimea aşteptărilor masei de iubitori ai fotbalului de la noi.

CÎTEVA REFLECŢII LA ÎNCHEIEREA TRANSFERĂRILOR

S-a încheiat perioada de transferări 1974/75. Condusă după prevederi care comportă, după opinia noastră, încă destule perfecţionări, ea ne-a prezentat însă **constatarea îmbucurătoare că — în majoritatea cazurilor — echipele de prima divizie au apelat la jucători tineri, cu promiţătoare calităţi. De-ar fi aceasta tendinţă generală, spre folosul loturilor divizionare A,** deşi multe dintre ele prezintă încă multe puncte slabe, numeroase compartimente insuficient asigurate. E încă un semn că a definitiva un lot presupune multă competenţă şi spirit de prevedere, că nu e vorba de o operaţiune de moment, de ultime ore ale intervalului permis pentru efectuarea transferărilor. **De altfel acest aspect, al lucrului superficial şi precipitat, a ieşit la iveală printr-o serie de aspecte deplorabile, de neadmis. Ultimele zile ale perioadei de transferări au transformat locurile din preajma sediului federaţiei de specialitate într-un adevărat „iarmaroc“ în care se agitau nu numai conducători de cluburi şi jucători care urmau să prezinte formele de transferare, ci şi indivizi suspecţi, îndeplinind misiuni deloc onorabile. „Sîntem preocupaţi să punem capăt acestui aspect cu totul needucativ,** ne spunea tov. Vasile Tudor, prim-vicepreşedinte al F.R.F. **Pe de o parte, vom interzice accesul — în federaţie şi în faţa C.N.E.F.S. — celor care nu au calitatea oficială de a prezenta forme regulamentare de transfer. Pe de alta, vom organiza discuţii purtate în mod civilizat, corespunzător, pentru acele cluburi şi jucători care se încadrează în prevederile regulamentului de transferări“.** Ar fi binevenită o asemenea iniţiativă, credem noi. Ea trebuie aplicată ferm pentru că, iată, nici în acest sezon nu am fost scutiţi de atitudini lipsite de corectitudine şi de colegialitate ale unor cluburi faţă de alte asemenea unităţi sportive. Ele au procedat la ademenirea unor jucători în secret, prin mijloace cu totul dubioase ceea ce nu e de natură a fortifica relaţiile de colaborare între cluburi şi asociaţii. Exemplul celor care au tratat de la bun început, în mod deschis şi corect, demonstrează că tocmai o asemenea manieră de a acţiona se dovedeşte mult mai fructuoasă şi contribuie la crearea unei atmosfere de colaborare. Încheind cele cîteva rînduri despre transferări să pomenim şi de tendinţa de a se promova în grupul tehnicienilor din prima divizie o serie de antrenori tineri, ceea ce — de asemenea — poate şi trebuie să aducă un suflu de energie şi de entuziasm în acest sector. Sperăm însă ca recentele numiri de noi antrenori — principali sau secunzi — să nu fie anulate, rapid şi repetat, cum s-au petrecut — din nefericire — lucrurile în trecutul sezon.

În fine, cîteva cuvinte despre repartizarea retrogradatelor din divizia A în cele trei serii de B. După toate regulile matematice şi — am adăuga noi — şi ale zonelor geografice, ele trebuiau împărţite cîte una în fiecare serie. Dar iată că şi anul acesta, menţinîndu-se un precedent neutil, dînd naştere la destule interpretări, o retrogradată (F.C.M. Galaţi) a fost trimisă în seria I, două (Steagul roşu şi Chimia Rm. Vîlcea) în seria a II-a şi nici una în a III-a serie. Nu ştim dacă e, în adevăr, cea mai bună soluţie.

Eftimie IONESCU

ACTUALITĂŢI

● **PROGRAMUL JOCURILOR DE ASTĂZI ŞI MÎINE**

ASTĂZI:

CONSTANŢA: Stadionul 1 Mai, ora 18, Fotbal Club — Lokomotiv Sofia (Cupa Balcanică)

BUCUREŞTI: Stadionul Steaua, ora 15,45, Sportul studenţesc (tineret) — Sirena Bucureşti. În continuare, de la ora 17,30, Sportul studenţesc — Chemie Halle (R. D. Germană)

ORADEA: F. C. Bihor — Buducinost Titograd (Iugoslavia)

MÎINE:

SUCEAVA: C.S.M. — O.F.K. Belgrad

ORADEA: Automatica Alexandria — Flacăra Moreni (joc de baraj pentru rămînerea în Div. B).

● **ÎNTÎLNIRE INTERNAŢIONALĂ LA SCORNICEŞTI.** Mîine, la Scorniceşti—Olt, asociaţia sportivă Viitorul organizează o mare serbare cultural-sportivă, în cadrul căreia este programată şi partida internaţională de fotbal dintre divizionara C locală **Viitorul** şi formaţia iugoslavă **Dunaveţ Ritopek.**

● **OLIMPIA ORADEA VA ACTIVA SUB O NOUĂ DENUMIRE.** Echipa de Divizia C, **Olimpia Oradea,** a fuzionat, de curînd, cu secţia de fotbal **Dinamo Oradea.** În noua ediţie de campionat ea va activa sub denumirea de **Dinamo — M.I.U. Oradea.** În funcţia de preşedinte al asociaţiei a fost ales tov. **Ovidiu Tincă,** iar ca preşedinte al secţiei de fotbal, tov. **Ioan Păunescu.**

TRANSFERĂRI ÎN DIVIZIA B

Vă prezentăm transferările mai importante din Divizia B:

CEAHLĂUL P. NEAMŢ: **Andriescu** şi **Ailoaiei** (ambii de la Politehnica Iaşi);

F.C.M. GALAŢI: **Ghirca** (F. C. Constanţa), **Ţolea** (Sportul studenţesc);

GLORIA BUZĂU: **Iuhasz** (U.T.A.), **Dincuţă** (Metalul Plopeni), **Dobre** (Petrolul Ploieşti);

METALUL PLOPENI: **Manolache** (Ştiinţa Bacău);

PETROLUL PLOIEŞTI: **Ene** (Gloria Buzău), **N. Ionescu, Pantea, Fl. Dumitrescu** (toţi de la Steaua), **Bitea** (U.T.A.);

PRAHOVA PLOIEŞTI: **State** (Oţelul Galaţi), **Rizea** (Metalul Plopeni);

PROGRESUL BRĂILA: **I. Constantin** (Sportul studenţesc), **Caraman** (F. C. Constanţa);

UNIREA FOCŞANI: **Năsturescu** (Progresul Brăila);

AUTOBUZUL BUCUREŞTI: **Sultănoiu** (Gaz metan Mediaş), **Zdrăilă** (Oţelul Galaţi);

C. S. TÎRGOVIŞTE: **Profir** (U.T.A.), **Tătaru** (Steaua), **Mereuţă** (Metalul Mija);

CHIMIA TR. MĂGURELE: **Nica** (Celuloza Călăraşi);

DINAMO SLATINA: **Oprea, Ţarălungă, Mincioagă** (toţi de la Univ. Craiova);

METALUL BUCUREŞTI: **Marincel** (Dinamo Bucureşti);

VOINŢA BUCUREŞTI: **Jurcă** (F. C. Constanţa);

ARIEŞUL TURDA: **Moş** şi **Moldovan** (C.F.R. Cluj-Napoca);

IND. SÎRMEI C. TURZII: **Libra** (Olimpia Satu Mare), **Cojocaru** (C.F.R. Cluj-Napoca);

METALURGISTUL CUGIR: **Soos** (F.C.M. Reşiţa);

MUREŞUL DEVA: **Szabados** şi **Naste** (ambii de la Jiul Petroşani);

F. C. BAIA MARE: **Lucaci** (A.S.A. Tg. Mureş), **Codrea** (C.I.L. Sighet);

ŞOIMII SIBIU: **Trandafilon** (Metalul Bucureşti); **Barna** (Gaz metan Mediaş).